

Disfuncția sexuală feminină în postmenopauză

Dana Bucuraș

Introducere: Declinul secreției estrogenice determină, la femeile în postmenopauză, o serie de modifi cări anatomice, psihologice și hormonale responsabile de apariția disfuncției sexuale feminine (DSF), cu o incidență și severitate mult mai mare comparative cu perioada premergătoare.

Obiectivul lucrării: Evaluarea prevalenței DSF la un lot de femei climacterice.

Material și metodă: Am intervievat 61 de paciente, adresate Centrului de Menopauză al Clinicii, în perioada mai – iunie 2004, care au întrunit criteriile clinice, biochimice și paraclinice de introducere a terapiei de substituție hormonală. Toate pacientele au fost rugate să completeze chestionarul FSFI, tradus în limba română. Datele statistice au fost prelucrate cu ajutorul programului SPSS10.0 pentru Windows 2000.

Rezultate: 60 de femei din cele 61 solicitate au răspuns favorabil, completând chestionarul. 58 dintre acestea au răspuns corect (chestionar interpretabil). Femeile au avut vârsta medie de $47,89 \pm 5,44$ ani, fiind în menopauză de la vârsta de 45,46 ani, respectiv de $2,67 \pm 3,65$ ani. 20 de cazuri (34,5%) au avut climax fiziologic, restul de 38 de femei fiind posthisterectomie totală cu anexectomie bilaterală. Nici una din cazuri nu a avut antecedente personale de boală malignă. Libidoul a putut fi evaluat pentru întregul lot, fiind scăzut la 77,5% (45 femei). Celelalte aspecte ale funcției sexuale au putut fi apreciate doar la cele 38 de paciente active sexual. DSF, apreciată prin scorul FSFI a fost decelată la 71% din lot (27 femei). Apreciind fiecare aspect în parte, 94,8% (37 cazuri) au prezentat DSF izolată (6 femei) sau complexă (31 cazuri). Cele mai frecvente asocieri înregistrate au fost alterarea excitabilității psihice și genitale: 8 cazuri, disorgasmie cu scăderea satisfacției sexuale: 16 femei, libidou scăzut + excitabilitate psihică diminuată + lubrefi ere alterată: 20 paciente + disorgasmie 13/20. S-a constatat alterarea libidoului (la 52% din lot), a excitabilității (84%), lubrefi erii (81%), orgasmului (57%), satisfacției sexuale per global (47%), și prezența dispareuniei (44%). Spre surprinderea noastră, pacientele cu climax fiziologic au prezentat incidență și severitate mai mare a DSF, comparativ cu pacientele operate (77% versus 68%). Nu am observat o creștere a gradului sau prezenței DSF cu vârsta ($r = 0,129$, NS).

Concluzii: DSF este o problemă de sănătate publică a cărei prezență și implicații sunt cu mult mai mari decât par la prima vedere.